

אחד עד תשע, זכרו להודות!

התלמידים נהגו ללכת מרחקים ארוכים יחד עם ישוע. אפשר לעקוב אחרי מסעם בכל ארץ ישראל בספר הבריתות. התלמידים זכו להימצא בקרבתו של ישוע: הם היו שם כשישוע ריפא חולים, כשהוא התפלל לאביו שבשמיים, וכשהוא השקיט את הסערה בכוח דברו.

בבשורת לוקס מסופר שיום אחד ישוע ותלמידיו הלכו בדרך מאובקת והגיעו לכפר אחד הנמצא בין שומרון לגליל.

המצורעים: "ישוע, אדוננו, עזור לנו!"

צעקו עשרה אנשים שהבחינו בישוע.

כשהתלמידים התקרבו אליהם, הם הבחינו מיד בכך שהיו אלה אנשים מצורעים. צרעת זאת מחלה קשה שמתפתחת מפצעי עור בגפיים שהולכים וגדלים ופוגעים ברקמות הגוף. אנשים מצורעים היו מנודים מהחברה. הם היו חייבים להתגורר במערות או בשטחים פתוחים. אסור היה להם ליצור מגע עם אנשים אחרים. כולם התרחקו מהם. אבל לא ישוע.

המצורעים: "ישוע, אדוננו, עזור לנו!"

ישוע: "לכו אל הכהן כדי שיבדוק אתכם".

באותם ימים כוהנים היו אחראים על עבודת האלוהים, וגם הייתה להם סמכות בעניינים רפואיים. כהן היה היחיד שיכול היה לתת להם תעודה שהם נקיים מצרעת.

העשרה פנו ללכת אל הכהן. בהיותם בדרך, לפתע שמו לב שהעור שלהם נרפא.

המצורעים: "נרפאנו! העור שלנו נראה בריא!"

אחד מהעשרה הסתובב חזרה ורץ אל ישוע. הוא השיג אותו ונפל על פניו.

המצורע: "תודה לך, אדון, שריפאת אותי! אני מודה לך מקרב ליבי!"

ישוע הביט באיש המאושר הזה ושאל אותו בתמיהה:

ישוע: "הלא ריפאתי עשרה אנשים? איפה תשעת האחרים? האם רק אחד חזר כדי להודות לי?"

כן רק אחד! רק אחד חשב להודות לישוע.

ומה איתכם? על מה יש לכם להודות לישוע היום?

דמויות: קריינית, המצורעים, ישוע